

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 6. juni 2014

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Ansvarlig: BGN
Sagsnr. 2014 - 4698

Under henvisning til Folketingets brev af 28. maj 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. S 1561, stillet af Jan E. Jørgensen (V).

Spørgsmål nr. S 1561:

"Mener ministeren, at det er rimeligt, at kommunerne lovligt kan fjerne borgernes mellemnavne uden at gøre borgerne opmærksom på det?"

Svar:

Den rejste problemstilling vedrører såkaldte adresseringsmellempnavne, og jeg kan oplyse følgende:

Efter de tidligere navnelove kunne en person, der antog et giftenavn, ikke antage sit eget efternavn som et egentligt mellemnavn, med mindre vedkommende antog et nyt eget efternavn, så det oprindelige efternavn blev et reelt mellemnavn. Et giftenavn blev ikke indført i kirkebogen (nu Personregistret).

Det var derimod muligt at anmelde brugen af eget efternavn foran giftenavnet til folkeregistret/CPR – et såkaldt adresseringsmellempnavn.

Et adresseringsmellempnavn er ikke et mellemnavn, der bæres efter navnelovens regler. Det er et navn, gifte mennesker som nævnt kunne få registreret i folkeregistret/CPR, og som kan benyttes af offentlige myndigheder og private bl.a. til maskinel adressering til de enkelte borgere. Reglerne om adresseringsmellempnavne var reguleret i bekendtgørelse nr. 842 af 13. oktober 2003 om folkeregistrering, som hører under Økonomi- og Indenrigsministeriet. Bekendtgørelsen er nu ophævet.

Et adresseringsmellempnavn kan anføres på sygesikringskort og kan på begæring af ansøgeren medtages i pas og kørekort.

Den 1. april 2006 trådte den nugældende navnelov i kraft. Begrebet gifte-navne og eget efternavn blev i den forbindelse afskaffet. Det efternavn, en person bar den 1. april 2006, blev personens efternavn.

Adresseringsmellemlavne, der var anmeldt til folkeregistret/CPR inden 1. april 2006, kan forblive registreret i registret, indtil den pågældende ændrer mellem- eller efternavn, eller adresseringsmellemlavnet slettes efter ansøgning fra den pågældende. Dette fremgår af navnelovens § 30, stk. 3.

Der er altså ikke tale om, at adresseringsmellemlavne generelt er blevet fjernet med den gældende navnelov. Hvis navnet er blevet registreret i CPR inden den 1. april 2006, står det stadig anført som et adresseringsmellemlavn i folkeregistret og som borgerens oprindelige efternavn i den historiske del af Personregistret (kirkebogen). Borgerne kan anvende deres adresseringsmellemlavn i de sammenhænge, hvor de hidtil har brugt det.

En udskrift af Personregistret (tidligere kirkebogen) viser en persons aktuelle navne efter navneloven på det tidspunkt, hvor attesten udstedes. Kirkeministeriet har kompetencen til at bestemme, hvordan disse attester udformes.

Den navnelov, der trådte i kraft den 1. april 2006, giver mulighed for, at personer, der bærer et adresseringsmellemlavn, i visse tilfælde vil kunne få navnet som et egentligt mellemlavn, og ikke kun som et adresseringsmellemlavn. Dette kræver dog en ansøgning om navneændring til personregisterføreren (i sognet eller i de sønderjyske landsdele i kommunen), og der skal betales et gebyr for behandlingen af navnesagen.

Efter navneloven er det personregisterførerne (sognet eller i de sønderjyske landsdele kommunen), der træffer afgørelser om navne. Kommunerne har således ikke som kommunale myndigheder kompetence til at tage stilling til mellemlavne efter reglerne i navneloven.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at lovgivningen om folkeregistrering i øvrigt henhører under Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard